18/08/2020

“Είδα ένα όνειρο ότι πήγα στο χωριό μου, εκεί που γεννήθηκα”

/ Ορθόδοξες Προβολές

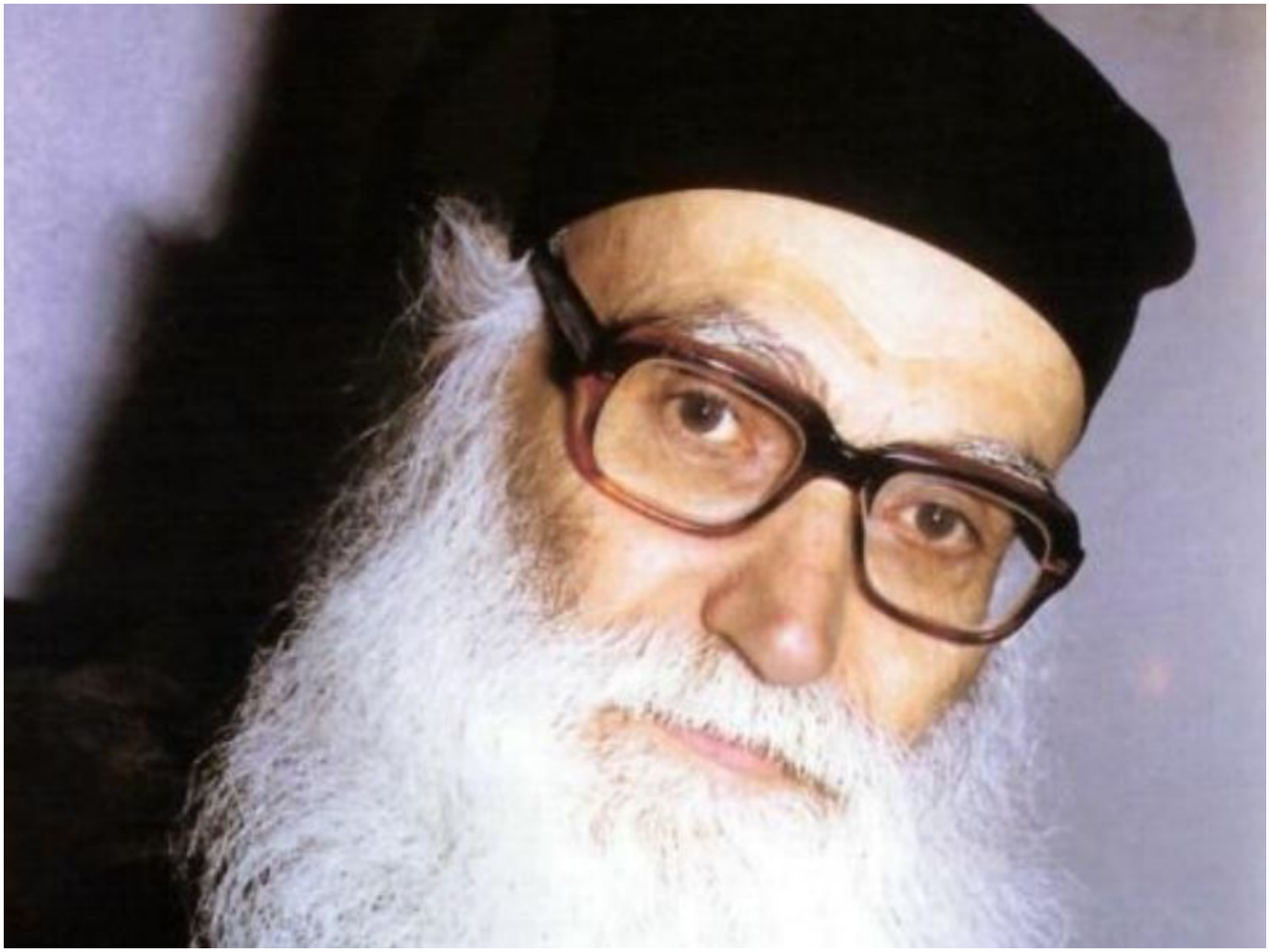

Πόσο, μὰ πόσο γλυκὺς εἶναι ὁ Ἰησοῦς! Ὅλος χαρά, ὅλος ἀγάπη, ὅλος εἰρήνη, ὅλος γαλήνη, ὅλος ἀγαλλίαση, ὅλος σκιρτήματα. Μὰ πόσο γλυκὺς εἶναι ὁ Ἰησοῦς!

Ἡ χάρις διατηρεῖται μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν εὐχαριστία εἰς τὸν Θεό.

Ἡ ταπείνωσις ὅτι «ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος κληθῆναι υἱός Σου, ποίησόν με ὡς ἕνα ἐκ τῶν δούλων σου» (Λουκ. 15,19).

Εἶναι ὄντως λυπηρό, ὅτι τὸν μέγα θησαυρὸν ποὺ πήραμε στὸ ἅγιο βάπτισμα, δηλαδὴ τὴν υἱοθεσίαν, καὶ κατέχουμε αὐτόν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον (Β΄ Κορ. 4,7), ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι, ἀγνοοῦμε. Καὶ γι᾽ αὐτὸ εὔκολα ραθυμοῦμε, εὔκολα ἀδιαφοροῦμε, εὔκολα καταφρονοῦμε, καὶ μ᾽ ἕνα λόγο εὔκολα πίπτομεν.

Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν χάρη καὶ ἀπέθανε μὲ αὐτήν.

Μακαριότερος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ τὴν ηὔξησε, τὴν ἐμαγάλωσε καὶ ἔπειτα ἐκοιμήθη.

Εἶδα ἕνα ὄνειρο ὅτι πῆγα στὸ χωριό μου, ἐκεῖ ποὺ γεννήθηκα. Καὶ δὲν πῆγα στὸ πατρικό μου σπίτι, ἀλλὰ πῆγα στὴν ἐκκλησία. Μπῆκα στὴν ἐκκλησία, προχώρησα καὶ μπῆκα στὸ Ἱερό. Ἐκεῖ εἶδα τὴν κολυμβήθρα, ἐκεῖ ποὺ βαπτίσθηκα, ἐκεῖ ποὺ ἦρθε ἡ χάρις. Γονάτισα, τὴν ἀγκαλίασα, τὴ φίλησα, τὴ φίλησα, τὴ φίλησα μὲ πολλὰ δάκρυα.
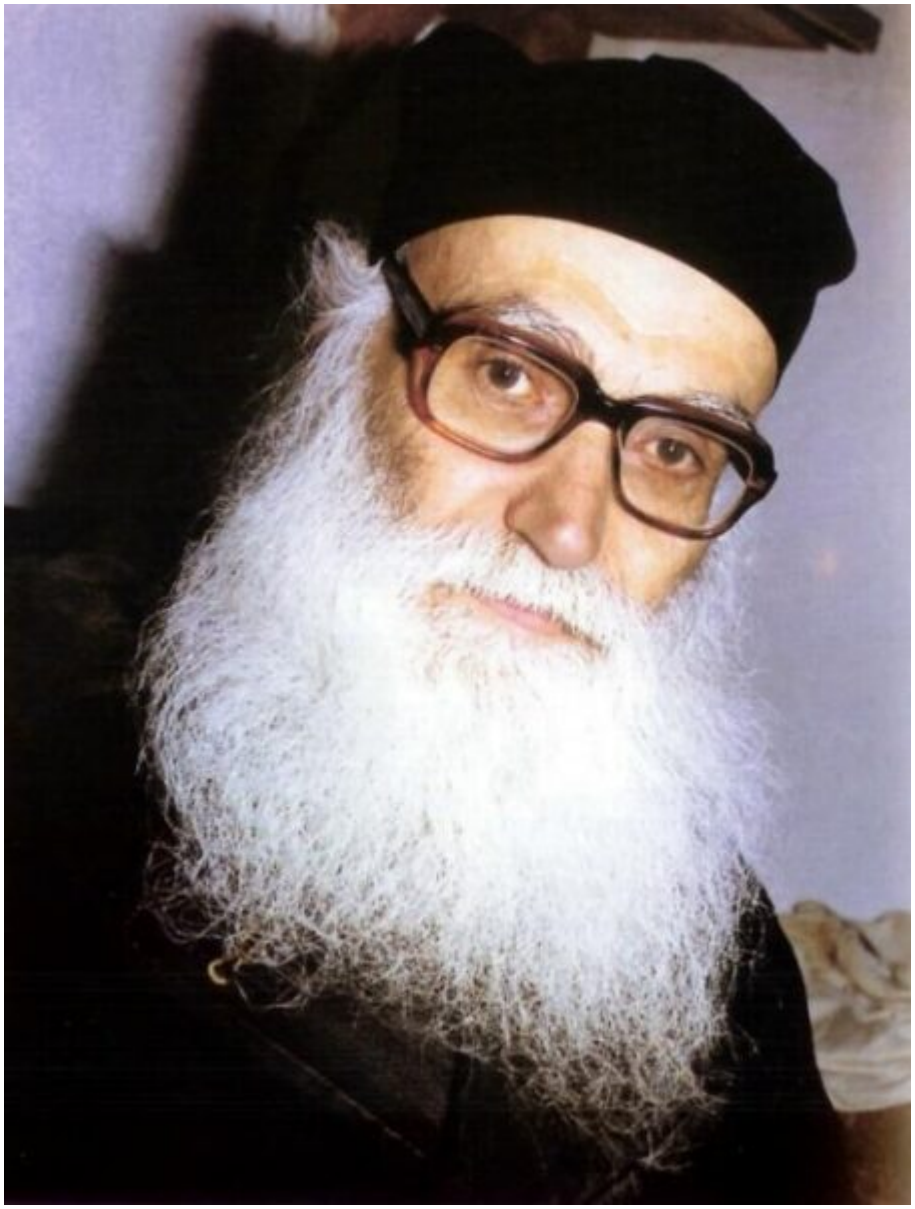
ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ